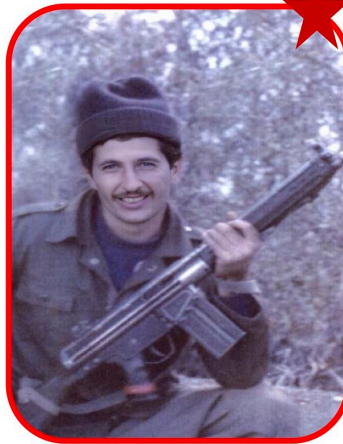

درباره زندگی چریک فدائی خلق،

رفیق جمشید هدایتی

درباره زندگی چریک فدایی خلق رفیق جمشید هدایتی

چریک فدایی خلق رفیق جمشید هدایتی در سال ۱۳۳۳ در شهر سنگسر سمنان به دنیا آمد. پس از اتمام دوره دبیرستان در شهر گنبد، جهت ادامه تحصیل به ایتالیا سفر نمود. تأثیرات زندگی و شهادت پسر عموی انقلابی‌اش چریک فدایی خلق شاهرخ هدایتی در سال ۵۰ که پس از درگیری با مزدوران شاه دستگیر و در زیر شکنجه‌های وحشیانه دژخیمان ساواک به شهادت رسیده بود، فضای خانواده را شدیداً سیاسی نموده و رفیق جمشید با تأثیرگیری از زندگی و مبارزه شاهرخ و آشنایی هر چه بیشتر با آرمان‌ها و اهداف او و تئوری ظفرنمون چریک‌های فدایی خلق، با عزمی راسخ در جهت تحقق این تئوری گام برداشت.

با آشکار شدن چهره اپورتونیست‌های لانه کرده در سازمان فدایی و با اعلام موجودیت چریک‌های فدایی خلق به مثابه ادامه‌دهندگان راه احمدزاده‌ها و پویان‌ها، صفایی‌ها و هدایتی‌ها، رفیق جمشید به صفوف چریک‌ها پیوست و در ایتالیا در انجمن دانشجویان هوادار چریک‌های فدایی خلق به دفاع از تئوری مبارزه مسلحانه و مقابله با دیدگاه‌ها و اعمال اپورتونیست‌های غاصب نام سازمان پرداخت. ایمان عمیق‌اش به مبارزه مسلحانه به مثابه تنها راه رسیدن به آزادی و تحقق خواست‌های طبقه کارگر و شور بی‌پایانش در بر دوش گرفتن مسئولیت هر چه بیشتری در امر انقلاب و شرکت هر چه فعال‌تر در مبارزه مسلحانه، او را در ارتباطی نزدیک با چریک‌های فدایی خلق قرار داد و در نتیجه در سال ۵۹ برای کسب تجربیات جنبش خلق ستم‌دیده فلسطین و ارتباط هر چه مستقیم‌تر با سازمان‌های سیاسی خلق فلسطین به لبنان سفر نمود و در ارتباط با جبهه خلق برای آزادی فلسطین، پرشور و خستگی ناپذیر به حل مسائل حوزه جدید فعالیت انقلابی‌اش پرداخت.

در لبنان پس از آموزش‌های لازم در جبهه مقدم نبرد با اسرائیل قرار گرفت و یک بار دیگر پیوند ناگسستنی خلق‌های ایران و فلسطین را در عمل به اثبات رساند و یاد صفایی‌ها، صفاری‌ها، و سپهری‌ها را بار دیگر زنده نموده و به افشای چهره جنایتکار و ماهیت وابسته به امپریالیسم رژیم خمینی در میان مبارزین فلسطینی پرداخت.

با حمله اسرائیل به بیروت در سال ۱۹۸۲، فعالانه در نبردهای بیروت شرکت نمود و با خروج سازمان‌های فلسطینی از بیروت به یمن جنوبی رفت و سرانجام با کولباری از تجربه برای ادامه فعالیت‌های تشکیلاتی‌اش به کردستان که آن زمان سنگر انقلاب ایران نامیده می‌شد منتقل گردید.

رفیق جمشید که در کردستان با نام‌های کاک بهرام و یا کاک اسماعیل شناخته می‌شد، خیلی زود در جمع پیشمرگان سازمان از محبوبیتی ویژه برخوردار گردید و در چند عملیات نظامی از جمله تسخیر پایگاه کاله دره، ربط در تاریخ یازده آبان‌ماه سال ۱۳۶۱_ شایستگی و جسارت خود را در صحنه عمل به اثبات رساند.

رفیق جمشید (کاک بهرام) در ادامه فعالیت‌های مبارزاتی‌اش به اعتبار آگاهی و مجموعه خصائل انقلابی‌اش و توانایی‌ها و روحیه تشکیلاتی‌اش به عضویت سازمان پذیرفته شد و در نتیجه با پذیرش مسئولیتی هر چه سنگین‌تر به انجام وظایف انقلابی‌اش ادامه داد.

رفیق جمشید (کاک اسماعیل) در چهار چوب برنامه‌های سازمان و به اعتبار مجموعه توانایی‌هایش در بخش روابط خارجی سازمان قرار گرفته و مدت‌ها به عنوان مسئول این قسمت با وظایف خطیر خود با جدیت و پشتکاری بی نظیر برخورد نمود و در حالی که به بهترین نحو مسائل این حوزه کار تشکیلاتی‌اش را پیش می‌برد، در همان حال در جهت غنای هر چه بیشتر "پیام فدایی" ارگان سازمان نیز می‌کوشید. به واقع که جمشید کاک در ارزنده‌ای بود که در تمامی حوزه‌های کار تشکیلاتی به بهترین نحوی وظایف خود را پیش می‌برد.

چریک فدایی خلق رفیق شهید جمشید هدایتی (کاک بهرام) کمونیستی آگاه بود که با تمام وجودش به طبقه کارگر و آرمان‌های انقلابی این طبقه تا به آخر انقلابی پای‌بند بوده و با ایمانی عمیق به تئوری انقلابی پرولتاریا همواره بر این امر تاکید می‌نمود که پیروزی مبارزات ضد امپریالیستی خلق‌های ایران بدون رهبری طبقه کارگر امکان‌ناپذیر است و برقراری رهبری طبقه کارگر بدون تئوری انقلابی‌اش یعنی تئوری مبارزه مسلحانه، ناممکن می‌باشد و همین ایمانش به کارگران و زحمت‌کشان و کینه عمیق‌اش به دشمنان خلق، سرچشمه برخوردهای مردمی‌اش گردیده بود. برخوردهایی که همه کسانی که در ارتباط با او قرار می‌گرفتند را مجذوب صفا و صمیمیت و روحیه شاداب و سرزنده او می‌نمود، روحیه‌ای که از ایمان خلل‌ناپذیرش به پیروزی سرچشمه می‌گرفت.

با رشد روزافزون دسیسه‌های جمهوری اسلامی در کردستان عراق، سرانجام در ۲۷ فروردین‌ماه سال ۶۶، رفیق جمشید در جریان خمپاره‌باران وحشیانه شهرک کهریزه در نوار مرزی کردستان ایران و عراق طی عملیات مشترک جمهوری اسلامی و اتحادیه میهنی کردستان عراق موسوم به فتح ۵ به همراه هم‌رزم دیگرش رفیق سلیمان میربلوک (کاک قادر) بر اثر اصابت ترکش خمپاره به شهادت رسید و خاطره‌ای فراموش‌نشده‌ای از خود باقی گذاشت، خاطره‌ای که الهام‌بخش یارانش در ادامه راه پر افتخارش می‌باشد.

واقعیت این است که خون شهدای چریک‌های فدایی نهال انقلاب ایران را هر چه بارورتر می‌سازد. انقلابی که سرانجام سلطه امپریالیسم و سگ‌های زنجیری‌اش را از ایران برانداخته و با استقرار جمهوری دمکراتیک خلق راه را برای گذار به سوسیالیسم هموار می‌سازد.

یاد رفیق جمشید هدایتی گرامی و راهش پر رهرو باد!